

2011. május 11., szerda

13. hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek egyetértését kell adnia az EU és Japán közötti esetleges szabadkereskedelmi megállapodáshoz;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Japán kormányának és parlamentjének.

Erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra

P7_TA(2011)0226

Az Európai Parlament 2011. május 11-i állásfoglalása az „Erdővédelem és erdészeti információcsere az Európai Unióban: erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra” című bizottsági zöld könyvről (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Erdővédelem és erdészeti információcsere az Európai Unióban: erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra” című bizottsági zöld könyvre (COM(2010)0066),
- tekintettel az erdeink éghajlatváltozásra való felkészítéséről szóló, 2010. június 11-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a 2010 utáni biológiai sokféleségről szóló, 2010. március 15-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és a 2010. május 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai erdők védelmével foglalkozó miniszteri konferenciára (MCPFE, FOREST EUROPE), annak különböző állásfoglalásaira és a fenntartható erdőgazdálkodással kapcsolatos iránymutatások, kritériumok és indikátorok meghatározása terén végzett szakértői munkájára,
- tekintettel az EU erdészeti stratégiájáról szóló, 1999. február 26-i tanácsi állásfoglalásra ⁽²⁾, és az annak alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2005)0084),
- tekintettel az EU 2006 és 2011 közötti időszakra vonatkozó erdészeti cselekvési tervére (COM(2006)0302), és a terv végrehajtásának a külső értékelő csoport által elvégzett féldős értékelésére ⁽³⁾,
- tekintettel a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾, az élőhelytípusok és fajok védettségi helyzetéről szóló, az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkében előírt összefoglaló jelentésre (COM(2009)0358), a biológiai sokféleség megőrzését célzó uniós jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽⁵⁾ és az Európa érintetlen természeti területeiről szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2010 októberében, Nagojában rendezett, biológiai sokféleséggel foglalkozó UNEP COP10 konferencia következtetéseire, és a biológiai sokféleségre vonatkozó aichi célokra, különösen a nagyobb tájegységek szerves részét képező szárazföldi és belvízi területek 17 %-ának hatékony természetvédelmi intézkedések általi védelmére irányuló kötelezettségvállalásra,

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 115. o.

⁽²⁾ HL C 56., 1999.2.26., 1. o.

⁽³⁾ 30-CE-0227729/00-59. sz. szolgáltatási szerződés.

⁽⁴⁾ HL L 20., 2010.1.26., 7. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ HL C 67. E., 2010.3.18., 1. o.

2011. május 11., szerda

- tekintettel „Az erdőkkel kapcsolatos tájékoztatás formálása az Európai Unióban: az erdők és az erdészet tekintetében kialakult közvélekedések” című tanulmányra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményére, a Kiotói Jegyzőkönyvre, valamint az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport földhasználatra, földhasználat-változásra és erdőgazdálkodásra vonatkozó helyes gyakorlatáról szóló jelentésére (IPCC-LULUCF),
- tekintettel az EU biomasszával kapcsolatos cselekvési tervére (COM(2005)0628),
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (a megújuló energiaforrásokról szóló irányelvre), a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ (a kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló irányelvre), az üvegházhatást okozó gázkibocsátásnak a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁴⁾ (a vállaláselosztási határozatra), a szilárd és a gáznemű biomasszaforrások villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági követelményekről szóló bizottsági jelentésre (COM(2010)0011), a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény (IPPC) 4. értékelő jelentésének Erdészet című 9. fejezetére, valamint a biomassza energiahordozóként való felhasználása tekintetében a fenntarthatóságot biztosító rendszerről szóló jelentés elkészítésével kapcsolatban lezajlott nyilvános konzultáció eredményeire,
- tekintettel az európai éghajlat-változási programra, valamint az éghajlatváltozással foglalkozó szakértői csoportnak a LULUCF tekintetében elvégzett munkájára ⁽⁵⁾,
- tekintettel az „Erdővédelem és erdészeti információcsere az Európai Unióban: erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra című zöld könyv értékelése” címet viselő, 449.292. sz. tanulmányára, az üvegházhatású gázkibocsátási egységek Kiotói Jegyzőkönyv szerinti, Közösségen belüli kereskedelmi rendszere és az erdők” című, 440.329. sz. tanulmányára, az „Európai stratégia az erdőtüzek megelőzésére és leküzdésére” című, 449.237. sz. tanulmányára, valamint az éghajlatváltozással, a biodiverzitással és a fenntartható fejlődéssel foglalkozó frakcióközi munkacsoport erdészeti alcsoportja 2010. július 13-i, brüsszeli ülésének következtetéseire,
- tekintettel a 2000-ben létrejött Európai Tájvédelmi Egyezményre (Firenzei Egyezmény),
- tekintettel az erdészeti szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló, 1999/105/EK tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾, valamint az EU növény-egészségügyi rendszernek felülvizsgálatára,
- tekintettel az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanáról szóló tanulmányok (TEEB) közül a természet gazdaságtanának előtérbe helyezéséről szóló összefoglaló jelentésre („Mainstreaming the Economics of Nature”), valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos legújabb kérdésekkel foglalkozó tanulmányra („Climate Issues Update”),
- tekintettel a Tanácsnak az Európai Unió belüli erdőtüzek megelőzéséről szóló, 2010. április 26-i következtetéseire,
- tekintettel a katasztrófa-megelőzési intézkedések finanszírozására vonatkozó innovatív megoldásokról szóló, 2010. november 8–9-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008. november 19-i 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ AGRI-2008-EVAL-10. sz. tender// 30-CE-0101908/00-50. sz. keretszerződés

⁽²⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽³⁾ HL L 140., 2009.6.5., 63. o.

⁽⁴⁾ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

⁽⁵⁾ 2010. szeptember 16-i jelentés.

⁽⁶⁾ HL L 11., 2000.1.15., 17. o.

⁽⁷⁾ HL L 328., 2008.12.6., 28. o.

2011. május 11., szerda

- tekintettel a Közösségen belüli erdők és környezeti kölcsönhatások megfigyeléséről szóló rendelet („Forest Focus”) végrehajtásáról szóló jelentésre (COM(2010)0430),
 - tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) 9/2006. számú, „Európai erdőtípusok: a fenntartható erdőgazdálkodásra vonatkozó jelentéstétel és szakpolitika keretében meghatározott kategóriák és típusok” című technikai jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatósága számára „Az éghajlatváltozás hatásai Európa erdeire és alkalmazkodási lehetőségek” címmel készült jelentésre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága számára „Az EU politikai lehetőségei az európai erdők káros hatásoktól való védelme érdekében” címmel készült 2009-es jelentésre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék 9/2004 sz., a vidékfejlesztési politikán belüli erdőgazdálkodási intézkedésekről szóló különjelentésére (a Bizottság válaszaival együtt),
 - tekintettel a fát és a fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel a FAO/ENSZ-EGB/ILO szakértői hálózatának a fenntartható erdőgazdálkodás megvalósításával kapcsolatos ajánlásaira,
 - tekintettel az európai erdők védelmével foglalkozó miniszteri konferencia Helsinkiben elfogadott állásfoglalására (H1), amelynek értelmében a fenntartható erdőgazdálkodás „az erdők és fás területek oly módon és oly mértékben megvalósuló kezelése és hasznosítása, amely fenntartja azok biológiai sokféleségét, termelékenységét, megújulási képességét, vitalitását, valamint azon képességüket, hogy jelenleg és a jövőben fontos ökológiai, gazdasági és szociális funkciót töltsenek be helyi, nemzeti és globális szinten anélkül, hogy más ökoszisztémákat károsítanának”,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0113/2011),
- A. mivel EU erdői és az egyéb fás földterületek az EU területének több mint 42 %-át teszik ki, és az erdőkre épülő, több mint 300 milliárd eurós forgalmat bonyolító ágazatok főleg a vidéki területeken több mint 3 millió munkahelyet biztosítanak és a fa felhasználása és turisztikai lehetőségek nyújtása révén hozzájárulnak a gazdasági fejlődéshez, a foglalkoztatáshoz és a gazdaság élénküléséhez,
- B. mivel az Unió területén elhelyezkedő erdők a felbecsülhetetlen jelentőségű ökoszisztémás szolgáltatásokat – ideértve a szén-dioxid megkötést, a folyóvizek vízhozamának szabályozását, a táj jellegének megőrzését, a talaj termékenységének fenntartását, a talaj erózió és elsivatagosodás elleni védelmét, valamint a természeti katasztrófák elleni védelmet – nyújtó fáknál sokkal több elemből álló bioszférikát alkotnak, és mivel ezek az elemek igen fontosak a mezőgazdaság, a vidékfejlesztés és az európai polgárok életminősége szempontjából,
- C. mivel az EU erdeinek mintegy 40 %-a köztulajdonban van, míg 60 %-a több mint 10 millió magán-erdőtulajdonos tulajdonában van, és ezért mind a magán-, mind a közszféra felelős az erdők védelméért, valamint – a fenntartható erdőgazdálkodási módszerek helyi alkalmazásán keresztül – az erdők fenntartható használatáért,

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.

⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁽³⁾ HL L 295., 2010.11.12., 23. o.

2011. május 11., szerda

- D. mivel a világ több részén tapasztalható, ijesztően nagymértékű erdőirtás ellenére az Unióban szilárd az erdőterületek növelésének hosszú távú trendje, és a fabiomasszában található szén mennyisége várhatóan nőni fog; mivel az általános kedvező tendencia ellenére az európai erdők által megkötött szén-dioxid-mennyiség jelentős mértékben elmarad az erdők természetes kapacitásától, és a trend megfordulhat, mivel a kitermelési igény folyamatos nő, és évente kb. 500 000 hektár erdő tűnik el az EU-ban a főként a dél-európai tagállamokban pusztító erdőtüzek az és az illegális fakitermelés következtében,
- E. mivel a NATURA 2000 területek 30 %-a erdei és egyéb fás földterületű élőhely, és ezek a területek fontos szerepet töltenek be a biotóphálózatban; és mivel a közösségi érdekű erdei élőhelytípusok 66 %-ának kedvezőtlen a védettségi helyzete,
- F. mivel a hegyvidéki erdők az EU teljes erdőterületének egyharmadát teszik ki és a természeti táj alapvető részét képezik, minthogy hozzájárulnak a talaj védelméhez és a vízellátás szabályozásához; mivel ezek az erdők alapvető szerepet játszanak a helyi gazdasági tevékenységekben,
- G. mivel az utolsó érintetlenül fennmaradt természeti területek védelme hozzájárulhat ahhoz, hogy az EU-ban 2020-ra feltartóztathatóvá váljon a biológiai sokféleség csökkenése és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlása,
- H. mivel a biomasszából előállított energia az előrejelzések szerint 2020-ra az EU-ban rendelkezésre álló megújulóenergia-források 58 %-át teszi majd ki, az erdészet relatív részesedése a biomasszában várhatóan csökkenni fog, és fa mint energiaforrás iránti kereslet folyamatos növekszik, mivel elővigyázatosságra van szükség az illegális fakitermelés és az erdészeti tevékenységek megerősödésének megelőzése érdekében, amely gyakorlatok néhány tagállamban több mint 100 %-ra növelhetik a kitermelés és a növedék arányát, semlegesítve az éghajlat-változási célkitűzéseket; mivel a biomasszából előállított energiának kevésbé kellene függenie az erdei biomasszától,
- I. mivel az erdővédelemnek és az erdők által betöltött funkciók védelmének az erdőket érintő valamennyi uniós szakpolitikai területen érvényesülnie kell,
- J. mivel az erdők sokszor országhatárokon átnyúló élő, evolúciós ökoszisztémát alkotnak, amelyeket különbözőképpen, például bioklimatikus zónák és erdőtípusok szerint lehet osztályozni, és mivel az uniós politikai döntések meghozatalához útmutatóként az Európai Környezetvédelmi Ügynökség kidolgozott egy erdőkre vonatkozó sajátos nomenklatúrát; mivel az összes terület legutóbbi tudományos eredményeit – például a kontinentális vízválasztót – figyelembe kellene venni az erdőket érintő uniós politikákban, és ezekkel a politikákkal nem szabad megkockáztatni, hogy túlságosan tágak legyenek a hatékonysághoz,
- K. mivel a különböző erdőtípusok és az erdészeti ágazat eltérő és előre nem látható biotikus és abiotikus veszélyeknek – kártevőknek, viharoknak, aszályoknak és tűzvésznek – vannak kitéve az éghajlatváltozás miatt, és ebből adódóan az erdők ellenálló képessége a védekezésre irányuló erőfeszítések sarokkövét alkotja,
- L. mivel az EU erdeinek állapotára, az éghajlatváltozás következményeire és az erdőkre jellemző termelési szerkezetre vonatkozó megalapozott és összehasonlítható információk fontos előfeltételei az erdőknek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz való hozzájárulására irányuló szakpolitikának és tervezésnek,
- M. mivel a spontán erdőtüzek és a rejtett indítékból elkövetett, szándékos gyújtogatás évente több mint 400 ezer hektár erdőt pusztítanak el különösen – de nem kizárólag – a földközi-tengeri régióban, amiért gyakran emberi életben, vagyonban, biológiai sokféleségben és az erdők védő funkcióiban kell nagyon magas árat fizetni; mivel az erdőtüzek utáni helyreállítás minden erdő tekintetében különösen nehéz, és a NATURA 2000 hálózat esetében gátolja a hálózat célkitűzéseinek elérését,

2011. május 11., szerda

- N. mivel a fent említett, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló fehér könyv az egyik legfontosabb cselekvési területként említi az erdőket, hangsúlyozva, hogy az EU erdészeti stratégiáját naprakésszé kell tenni, hogy tartalmazza az éghajlatváltozással kapcsolatos szempontokat,
- O. mivel az európai erdős területek csupán 5 %-a őshonos, elsődleges és emberi tevékenység által érintetlen; mivel az erdők e típusának alacsony aránya és az összes erdőtípus lábbon maradt állományának fokozott szétaprózódottsága növeli az erdők érzékenységét az éghajlati veszélyekkel szemben, és részben megmagyarázza az európai szinten veszélyeztetett erdei fajok tartósan rossz védettségi helyzetét,
- P. mivel az EU és a tagállamok polgári védelmi stratégiáiban helyet kell kapnia az erdővédelmi funkciók javításának, különösen tekintettel az éghajlathoz kapcsolódó szélsőséges jelenségekre, így a tűzese-tekre és az árvizekre,
- Q. mivel a TEEB-jelentés egy rendkívül érdekes költség-haszon elemzést ismertet, amely az éghajlatváltozás mérséklését és a hozzá való alkalmazkodást célzó, ökoszisztéma alapú megközelítésekbe történő közberuházás mellett szól, különösen a zöld infrastruktúra, például az erdők helyreállítása és megőrzése tekintetében,
- R. mivel a különböző nemzeti, regionális és helyi erdőgazdálkodási rendszereket alkalmazkodási képességük növelése érdekében tiszteletben kell tartani és támogatni kell,
- S. mivel az európai erdők CO₂-, NH₃- és NO_x-elnyelési kapacitása még kiaknázatlan, és a fenntartható módon kezelt erdőkből származó fa fenntartható hozamot hordozhat, amennyiben újrafeldolgozható és szén-dioxidban dús alternatívája lehet az építőiparban és egyéb iparágakban széles körben használt anyagoknak, különösen a magas energiabevitelt igénylő fémötvözeteknek, műanyagoknak és beton-
nak,
- T. mivel a Bizottság által összegyűjtött adatok szerint a nyári felmelegedés Dél-Európában kétszer olyan gyorsan következik majd be, mint Európa többi részén, és a nyári csapadék délen egy évtized alatt 5 %-kal csökkenni fog,
- U. mivel az EU erdészeti cselekvési tervének négy célkitűzése van: a hosszú távú versenyképesség javítása, a környezet védelme, hozzájárulás az életminőség javításához és az együttműködés erősítése, és mivel különösen az első célkitűzés megvalósítása terén jelentős előrelépés történt,
- V. mivel az európai erdők védelmével foglalkozó miniszteri konferenciának a fenntartható erdőgazdálkodásról sikerült önkéntes alapon európai konszenzust elérnie, mivel a fennálló körülmények nem biztosítják a fenntartható erdőgazdálkodás teljes körű elismerését és következetes végrehajtását,
- W. mivel az európai erdők védelmével foglalkozó miniszteri konferencia keretében átfogó előkészületekre került sor egy jogilag kötelező érvényű eszközzel szembeni tárgyalások folytatása céljából, és mivel a következő, 2011. júniusban, Oslóban megrendezésre kerülő konferencián várhatóan döntések születnek ezzel kapcsolatban,
- X. mivel az erdőtüzek megelőzéséről⁽¹⁾ és a Közösségen belüli erdők és környezeti kölcsönhatások megfigyeléséről⁽²⁾ szóló rendeletek már elvesztették hatályukat, aminek következtében a jelentéstétel esetivé, a finanszírozás pedig elégtelenné vált,
- Y. mivel a genetikai kiválasztásnak az erdei ökoszisztéma alkalmazkodóképességének javítására kell törekednie és irányulnia,
- Z. mivel az erdőknek az európai szintű időjárás helyzetére gyakorolt hatása tekintetében több információra van szükség,

(1) A Közösség erdőinek tűz elleni védelméről szóló, 1992. július 23-i 2158/92/EGK tanácsi rendelet, (HL L 217., 1992.7.31., 3. o.)

(2) A Közösségen belüli erdők és környezeti kölcsönhatások megfigyeléséről (Forest Focus) szóló, 2003. november 17-i 2152/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, (HL L 324., 2003.12.11., 1. o.)

2011. május 11., szerda

AA. mivel a Bizottság számára készített 2009. évi „Az EU politikai lehetőségei az európai erdők káros hatásoktól való védelme érdekében” című tanulmány négy szakpolitikai opciót – a jelenlegi megközelítés folytatása, a nyitott koordinációs módszer, a fokozott megfigyelés és az erdőkről szóló keretirányelv – azonosított és vizsgált meg,

1. üdvözli a Bizottság „Erdővédelem és erdészeti információcsere az Európai Unióban: erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra” című zöld könyvét; úgy véli, hogy az EU erdészeti stratégiáját a fenntartható erdőgazdálkodás és erdővédelem javítása céljából a szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban meg kell erősíteni;

2. hangsúlyozza azonban, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke értelmében, az EU azokon a területeken járhat el, ahol a tagállamok bizonyítottan nem képesek kielégítően megvalósítani a tervezett intézkedés célkitűzéseit;

3. üdvözli a Bizottság azon nézetét, hogy az erdők nagymértékben hozzá tudnak járulni az éghajlati válság megoldásához; hangsúlyozza, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás döntő fontosságú az EU számára éghajlati célkitűzéseinek megvalósításában és a szükséges ökoszisztéma-szolgáltatások – mint a biológiai sokféleség, a természeti katasztrófák elleni védelem és a CO₂ légkörből történő megkötése – biztosításában;

4. emlékeztet arra, hogy az erdők a fáknál sokkal több elemből álló bioszférákat alkotnak, és ezért ellenálló képességük nem csak a fák, hanem valamennyi erdei organizmus – különösen az erdőkben vadon élő állatok – biológiai sokféleségétől függ, továbbá arra, hogy az erdők kulcsfontosságúak az európai társadalmak éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodása tekintetében;

5. rámutat, hogy az erdők kötik meg a legtöbb szén-dioxidot és kiemelkedő szerepet töltenek be az éghajlatváltozás elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy ezért elengedhetetlen megerősíteni az erdők pusztulását okozó tényezők – mint a tűzvészek vagy a levegőszennyezés – elleni küzdelemre vonatkozó uniós stratégiát;

6. meggyőződése, hogy az ökológiai fenntarthatóság alapfeltétele annak, hogy az EU-ban található erdők gazdasági és társadalmi funkciói fennmaradjanak;

7. hangsúlyozza az erdők biológiai sokféleségének az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban betöltött szerepét és a jobb alkalmazkodás érdekében az erdők biológiai sokféleségének mutatóira – köztük különösen az erdők genetikai kapacitására – vonatkozó ismeretek javításának szükségességét;

8. elismerését fejezi ki a Bizottságnak a biotikus és abiotikus veszélyek zöld könyvben szereplő kimerítő elemzéseért, továbbá felhívja a figyelmet az éghajlatváltozás erdőkre gyakorolt hatásaihoz közvetlenül kapcsolódó egyéb olyan tényezők vizsgálatának szükségességére, mint a lombvesztés jelensége, amelynek következtében a dél-európai erdők lombkoronaszintjében az utóbbi 20 évben megkettőződött a lombja vesztett felület, amelynek egyenes következménye a szén-dioxid megkötő folyamatok kapacitásának és hatékonyságának visszaesése, illetve az erdők száraz időszakokban és hóhullámok idején gyakorolt csillapító hatásának csökkenése a fák lombozatának idő előtti elvesztése miatt;

9. elismeri, hogy a meglévő globális tanúsítási rendszerek – például az Erdőgondnoksági Tanács (Forest Stewardship Council – FSC) és az erdészeti tanúsítási rendszerek elfogadását célzó program (Programme for the Endorsement of Forest Certification Schemes – PEFC) – jelentősen hozzájárultak a fenntartható erdőszetthez;

Az uniós erdészeti stratégia és erdészeti cselekvési terv

10. hangsúlyozza, hogy a fent említett uniós erdészeti stratégia és erdészeti cselekvési terv megújításra szorul, amelynek során szükség van az éghajlatváltozás dimenziójának és az erdők megóvása tágabb kérdéskörének figyelembevételére; emlékeztet arra, hogy bármely hasonló felülvizsgálatot a tagállamokkal és a javasolt intézkedések végrehajtásában érintett összes érdekelt féllel folytatott átfogó erdészeti politikai vitának kell megelőznie;

2011. május 11., szerda

11. üdvözli az erdőkre épülő európai ágazatok globális versenyképességének biztosítására irányuló uniós erőfeszítések sikerét;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az erdészeti cselekvési terv környezettel és életminőséggel kapcsolatos, a megvalósítás tekintetében jelenleg elmaradozó célkitűzéseinek megvalósítására irányuló erőfeszítéseket;
13. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az uniós erdőkre hatást gyakorló uniós politikákat annak megvizsgálása érdekében, hogy ezek a politikák koherensek-e, és hogy garantálják-e az erdők védelmét;
14. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg el az erdők és az erdészet tanácsi következtetésekkel összhangban csoportosítsa át azokat a meglévő forrásokat, amelyek kedvezőtlen hatást gyakorolnak az erdők biológiai sokféleségére;
15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az innovatív és fenntartható faalapú iparágakról szóló, 2008. február 27-i bizottsági közleményben (COM(2008)0113) meghatározott intézkedések végrehajtását, figyelemmel arra, hogy a túlzott szabályozás csökkentheti a fatermékek nem megújuló és energiaigényes anyagokkal szembeni versenyképességét;
16. hangsúlyozza, hogy az erdővédelmi intézkedéseknek tükrözniük kell az erdőtípusok, bioklimatikus zónák és regionális feltételek szerinti biotikus és abiotikus veszélyek határokon átnyúló jellegét; hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által kidolgozott, az erdőkre vonatkozó nomenklatúrával összhangban fellépésre van szükség a tagállami és regionális kezdeményezések támogatása, összehangolása és kiegészítése érdekében azokon a területeken, ahol az EU hozzáadott értékkel rendelkezik;
17. hangsúlyozza, hogy az erdővédelem a tagállamok, a régiók, az erdőkre épülő iparágak, valamint a köz- és a magántulajdonban lévő erdők tulajdonosainak hosszú távú elkötelezettségétől függ;
18. úgy véli, hogy az északi boreális erdők (tajga) és a mediterrán erdők rendkívül nagy értéket képviselnek az európai biológiai sokféleség szempontjából és a légköri szén-dioxid elnyelőként, és ezeket fokozott védelemben kellene részesíteni;
19. úgy véli, hogy a hosszú távú erdészeti terveknek rugalmasnak kell lenniük, segíteniük kell az alkalmazkodást és a részvételt, valamint figyelembe kell venniük minden elképzelhető forgatókönyvet, és a jövőbeni fejlesztést illetően lehetővé kell tenniük többféle lehetőség mérlegelését, reális és megbízható alapot nyújtva a vezetői döntéstámogatáshoz; úgy véli továbbá, hogy ennek uniós szinten az erdők hosszú távú védelme érdekében egy állandó „Erdészeti Fórum” formáját kell öltenie;

Fenntartható erdőgazdálkodás

20. üdvözli, hogy a Forest Europe sikereket ért el a fenntartható erdőgazdálkodás javításában, valamint a fenntartható erdőgazdálkodásra vonatkozó iránymutatásokkal, kritériumokkal és indikátorokkal kapcsolatos európai konszenzus elérésében; megjegyzi azonban, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás nélkülözi a következetes végrehajtást;
21. emlékeztet rá, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás célja összhangot teremteni az erdők termelési aspektusai és az erdővédelmi aspektusok között, és a nemzeti, regionális és helyi prioritások szerint biztosítani az erdők gazdasági, társadalmi és környezeti funkcióinak folytonosságát; aggodalommal veszi tudomásul azt az erősödő tendenciát, hogy az erdőket csak gazdasági szempontból szemlélik, megfelelkezve azok környezetvédelmi és társadalmi vonatkozásairól, és ez nem felel meg a fenntartható erdőgazdálkodás elveinek;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a fent említett, fakitermelésre vonatkozó 995/2010/EU rendelet kiegészítésére annak biztosítása céljából, hogy az európai piacon forgalomba hozott összes fa és fatermék fenntarthatóan kezelt erdőkből származzon;

2011. május 11., szerda

23. bátorítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ne hagyjanak fel az illegális fakitermelés és az ily módon kitermelt fa kereskedelme elleni fellépéssel, hiszen ily módon hozzájárulnak az erdőirtás, az erdőpusztulás és a biológiai sokféleség elvesztése elleni küzdelemhez is;

24. szorgalmazza, hogy az Erdészeti Állandó Bizottság részére történő rendszeres jelentés révén erősítsék a nemzeti erdészeti programok (NFP) és az erdészeti cselekvési terv közötti kapcsolatot;

25. úgy véli, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás alapfeltétele annak, hogy az EU-ban található erdők folyamatosan képesek legyenek betölteni gazdasági, ökológiai és társadalmi funkcióikat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás végrehajtásának Európai Unión belüli kötelezővé tételével bizonyítsák, hogy támogatják a Forest Europe folyamatot; úgy véli továbbá, hogy egy effajta elkötelezettség segítené a fenntarthatósági elvek erdőszébe való maradéktalan beépítését és a lehető legnagyobb mértékben támogatná a Forest Europe folyamatot, valamint a Forest Europe és az ENSZ Erdészeti Fóruma által tárgyalt jogilag kötelező erejű megállapodásokat;

26. támogatja, hogy az aktív fenntartható erdőgazdálkodást teljes mértékben hajtsák végre olyan hosszú távú nemzeti erdőgazdálkodási programok keretében, amelyek nemzeti és regionális prioritásokat, mérhető célokat, illetve értékelési kritériumokat tartalmaznak és figyelembe veszik az éghajlatváltozás szempontjából az erdőket érintő egyre nagyobb fenyegetéseket;

27. hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztési terveket, illetve az operatív programokat nem szabad a nemzeti erdészeti programokkal egyenértékűnek tekinteni; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti erdészeti programokban kellően figyelembe vegyék az éghajlatváltozás ivóvízkészletre, ökoszisztémákra és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásait vizsgáló tanulmányok következtéseit és ajánlásait, valamint hogy a vidékfejlesztési stratégiák és programok összhangban vannak az erdészeti programokkal, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiákkal és a megújuló energiára vonatkozó cselekvési tervekkel;

28. megjegyzi, hogy a genetikai sokféleség, a természetes megújulás, a struktúra és az erdőben élő valamennyi organizmus fajállományának sokfélesége közös elemei az erdők alkalmazkodási lehetőségeinek, és valamennyi bioklimatikus övezetre, fenntartható gazdálkodási rendszerre és erdőtípusra érvényesek; megjegyzi továbbá, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás biztosítja a gazdasági életképességet a kereskedelmi erdők számára, de nem teszi kötelezővé azon erdők tekintetében, amelyeknek elsődleges funkciója nem a fakitermelés;

29. úgy véli, hogy a hosszú távú erdővédelem a rendkívül változatos összetételű, korú és szerkezetű faállománnyal rendelkező erdei ökoszisztémák létrehozásán vagy fenntartásán múlik;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ajánlásokat a nemzeti katasztrófavédelmi rendszerek kiigazításának lehetőségeire nézve, hogy azok tudjanak birkózni az éghajlatváltozás erdőkre gyakorolt hatásaival; különösen sürgeti a Bizottságot, hogy az európai erdőtüzek oltására szolgáló taktikai tartalék tekintetében lépjen fel az erőforrás- és kapacitásbővítése érdekében;

31. óva int az erdészeti – különösen a természetes – erőforrások korlátolatlan kereskedelmi kiaknázásától, ami nagyon gyakran az erdők visszafordíthatatlan pusztításához vezet;

32. úgy véli, hogy a CO₂-megkötés terén fennálló fontosságuk miatt az agrárerdészet faállományát az éghajlatváltozás elleni harc kapcsán a nem fakitermelésre szánt hagyományos erdőterületekkel azonos módon kell értékelni;

Általános javaslatok

33. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az uniós erdővédelemről szóló fehér könyv elkészítését, figyelembe véve a zöld könyvről folytatott nyilvános konzultáció megállapításait, az éghajlatváltozásra való felkészültség irányába mutató általános igényt, a szakpolitikai lehetőségekről szóló tanulmányt és az adaptációs lehetőségekről szóló tanulmányt; úgy véli, hogy a fehér könyvnek, azon túl, hogy rögzíti a fából és egyéb erdei forrásokból készült termékek, valamint az erdővel kapcsolatos szolgáltatások gazdasági jelentőségét, az európai erdők fenntartására és növelésére kell összpontosítania, mivel azok hozzájárulnak az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez és a hozzájuk való alkalmazkodáshoz; úgy véli továbbá, hogy

2011. május 11., szerda

nagyobb fokú védelmet kell biztosítani az áradások, a földcsuszamlások, a tüzek, az elsivatagosodás, a biodiverzitás csökkenése és a szélsőséges időjárási katasztrófák ellen; úgy véli, hogy a megfelelő pénzügyi forrásoknak, a tudásmegosztásnak, valamint a kutatás és az információk terjesztésének elengedhetetlen részét kell képeznie a bizottsági javaslatnak;

34. ismét hangot ad annak a véleményének, hogy az közös agrárpolitika vidékfejlesztési pillérjén keresztül emelni kell az erdővédelmi intézkedésekre fordított uniós támogatás szintjét; rámutat, hogy az éghajlatváltozás új kihívásai nyilvánvalóvá teszik, hogy az erdők védelme érdekében további finanszírozásra van és új támogatási eszközökre lehet szükség;

35. sürgeti a Bizottságot, hogy részletesen tanulmányozza és készítse az ökoszisztéma-szolgáltatások fejében teljesített olyan kifizetések lehetőségeiről szóló jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyek elismerik a gazdasági értéküket és jutalmazzák az erdők sokféleségének megőrzését és az erdők ökoszisztémáinak helyreállítását; kiemeli a hitelesség, a nyilvánosság és más pénzügyi előnyök gazdasági elismertségének fontosságát a biológiai sokféleség megőrzésében és az erdők védelmében való részvételének köszönhetően;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be az erdőtüzek megelőzéséről szóló olyan jogalkotási javaslatot, amely kiterjed a megelőzési tervek és a kockázatértékelés, az európai erdőtüz-információs rendszer (EFFIS), a tűzjelzés, az infrastruktúra, az oktatás és képzés, valamint az erdők tűz utáni helyreállítása finanszírozására, többek között annak megfontolására, hogy az erdőtüzek által sújtott földterületeken 30 évig ne lehessen építkezni;

37. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be egy, az igazoltan szándékos gyújtogatás miatt kiürült területek beépítésének tilalmára vonatkozó jogalkotási javaslatot;

38. felhív a fenntartható gazdálkodás útjában álló jogi akadályok felszámolására;

39. felhívja a figyelmet egy megfelelő pénzügyi keret létrehozásának szükségességére az erdőtüzek elleni küzdelem támogatása érdekében, továbbá nagyobb rugalmasság bevezetésére szólít fel a Szolidaritási Alap mozgósítását illetően;

40. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be az erdészeti információkról szóló olyan jogalkotási javaslatot, amely figyelembe veszi az éghajlatváltozás fenyegetéseit, valamint az erdővel borított területekre, a biológiai sokféleségre, a biotikus és abiotikus fenyegetésekre és a földhasználatra vonatkozó harmonizált és összehasonlítható adatok gyűjtésének és terjesztésének szükségességét az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC), a Biológiai Sokféleség Egyezmény (CBD), valamint a környezeti számlák vonatkozásában; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy állítson össze és kísérjen figyelemmel az erdőkre védelmi funkcióira vonatkozó olyan mutatókat, mint a talajmegtartás és a víztározó kapacitás;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az erdők regionális időjárási mintákra gyakorolt hatásaival kapcsolatos kutatásokat az EU-ban, hogy ezáltal információkkal szolgáljanak az erdőgazdálkodási stratégiákhoz az erdők méretében, összetételében és elhelyezkedésében bekövetkező változásokról és e változások hatásairól;

42. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képesség kifejlesztése érdekében a magán és állami tulajdonosok, valamint a helyi közösségek igényeinek, továbbá a fenntartató kezelés elveinek megfelelően dolgozzanak ki iránymutatásokat a legjobb gyakorlatokat illetően, és terjesszék azokat; fontosnak tartja továbbá a legjobb gyakorlatok cseréjét arra vonatkozóan, hogy a vállalkozások és az ipar az életciklus-szemlélet révén miként járulhatnak hozzá a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzések megvalósításához, hogyan javíthatják a teljes életcikluson alapuló szemléletet, és hogyan köthetik össze a biológiai sokféleség megőrzését a jövedelemtermeléssel; kiemeli, hogy szükséges megerősíteni a kommunikációs és információs politikát annak érdekében, hogy biztosítsák a fenntartható erdőgazdálkodást, tájékoztassák a nyilvánosságot és ösztönözzék a fenntartható erdők igénybevételét;

43. hangsúlyozza, hogy fokozott együttműködésre és tájékoztatási erőfeszítésekre van szükség az erdők védelme tekintetében; úgy véli, hogy nagyobb erőfeszítésekre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a belső uniós intézkedések összhangban legyenek az erdőket érintő külső politikai nyilatkozatokkal (együttműködés, fejlesztés, trópusi fakereskedelem stb.);

2011. május 11., szerda

44. úgy véli, hogy az erdők az emberiség kollektív kulturális és környezeti örökségének részét képezik, és hogy a különleges fákat meg kell védeni, függetlenül attól, hogy az erdőkön kívül vagy belül találhatók-e; ebben az összefüggésben felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő stratégiákat ezeknek a fáknak a védelmére, többek között fontolják meg „Erdészeti Örökség Megfigyelőközpontok” létrehozását; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti szakpolitikáik keretén belül mozgósítsák elő az erdőkhöz és a természeti területekhez való egyenlő és nyilvános hozzáférést, felismerve azt, hogy az erdőkhöz és természeti területekhez való nyilvános hozzáférés joga (allemansrätten = „mindenki joga”) – ahogy azt néhány tagállamban már gyakorolják – számos előnyt hordoz a pihenési lehetőségekhez való egyenlő hozzáférés, az ökoszisztémák megbecsülése és a természeti örökség tiszteletben tartása szempontjából;

45. kéri, hogy az EU 2020 stratégia a nemzeti erdővédelemmel kapcsolatos cselekvési tervekre vonatkozó célkitűzéseinek elérése érdekében minden tagállam vagy régió dolgozzon ki olyan erdőstratégiát, amely kiterjed a folyópartok újraerdősítésére, az esővíz összegyűjtésére, a mezőgazdasági tevékenységekre, valamint a szárazsághoz alkalmazkodott legjobb hagyományos növény- és fafajták, illetve -fajok kiválasztására vonatkozó kutatási eredményekre;

Az erdőkkel kapcsolatos kutatás

46. hangsúlyozza, hogy bár az EU kétségtelenül hosszú időre visszatekintő hagyományos erdészeti gyakorlatokból táplálkozó tapasztalatokkal rendelkezik az erdészeti ágazat tekintetében, növelni kell az éghajlatváltozás erdőkre gyakorolt hatásával kapcsolatos kutatáshoz szükséges pénzügyi forrásokat; úgy véli, hogy tekintettel a különböző területeken található erdőket érintő fenyegetések időkeretét és mértékét körülvevő tudományos bizonytalanságra, különböző bioklimatikus övezetek sajátos igényei és megoldásai szerint forrásokat kell elkülöníteni az éghajlatkutatásra a kapcsolódó ismeretek bővítése céljából;

47. kéri a tagállamokat, hogy indítsanak el hosszú távú kutatási programokat azzal a céllal, hogy jobban megismerjék a hatásokat és a sebezhető pontokat, valamint az erdészeti ágazaton belül támogassák az alkalmazkodási intézkedéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy mozgósítsa elő az erdei ökoszisztémákkal, illetve az éghajlatváltozás következményeihez való alkalmazkodási képességével kapcsolatos ismeretekkel foglalkozó projekteknek a többéves kutatási és technológiafejlesztési keretbe való bevonását;

48. felszólítja a Bizottságot, hogy a rovarok és a betegségek éghajlatváltozás által előidézett terjedése negatív hatásainak megelőzése érdekében készítsen cselekvési tervet az Európai Unió erdőinek védelmére vonatkozóan;

49. növeljék az erdők jelentőségének sokféleségével és a fenntartható erdőgazdálkodás fontosságával kapcsolatos tudatosságot; támogassák az erdészeti ágazatban foglalkoztatottak képzését és továbbképzését, különös tekintettel az éghajlatváltozásból várhatóan adódó szakirányú követelményekre (a sokféleség előmozdítására, a kármelegelőzésre és a kárhelyreállításra); és mozgósítsák elő az ismeretek és a tapasztalatok cseréjét;

50. úgy véli, hogy az erdei ökoszisztémák „védekezőképességének” feltárására, az előrejelzésekre és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését célzó – a teljes erdészeti és faipari ágazat érdekeit szolgáló – stratégiákra irányuló eredményes kutatás szükségessége uniós szintű koordinációt és finanszírozást igényel;

A KAP második pillére

51. rámutat arra, hogy a 2013 utáni KAP jövőjével kapcsolatos tárgyalások során figyelembe kell venni, hogy az erdők alapvető környezetvédelmi funkciókat látnak el és hozzájárulnak a vidékfejlesztés és a nemzeti gazdaságok társadalmi és gazdasági céljainak eléréséhez is; felszólítja ezért a tagállamokat és a régiókat, hogy az uniós politikák közötti következetesség biztosítása érdekében a vidékfejlesztési programok előkészítése során teljes mértékben működjenek együtt az erdészeti hatóságokkal és a széles nyilvánossággal, figyelembe véve azt, hogy az erdészet egyes esetekben a vidéki gazdaságtól független ágazat lehet;

52. emlékeztet arra, hogy az erdők kulcsszerepet játszanak a társadalmi-gazdasági és környezeti közjavak megteremtésében a társadalom jóléte és a fejlesztés érdekében, különösen a vidéki területeken; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan politikai megközelítést, amely elismeri ezt a szerepet, és közben tiszteletben tartja a tulajdonosok tulajdonjogait;

2011. május 11., szerda

53. üdvözli, hogy a Bizottság a KAP reformjáról szóló legutóbbi közleményében ⁽¹⁾ felismeri a mezőgazdasági termelők szerepének jelentőségét a tűzvédek megelőzésében, az erdőállomány kezelésében, valamint az erdőállománynak a biodiverzitást fenyegető veszélyek – például a kártevők – elleni védelmében, és mindenekelőtt azt, hogy jelenlétük, illetve a megélhetésért folytatott tevékenységük fenntartása az elnéptelenedés megelőzésének legfőbb biztosítéka;

54. fenntartja, hogy a KAP második pillérében a vidéki termelőket, a termelési csoportokat és a közintézményeket erdészeti intézkedések által kell támogatni; úgy véli, hogy az Európai Uniónak a nemzeti vidékfejlesztési programok keretében továbbra is támogatnia kell az erdőtelepítést, gondoskodva arról, hogy ezek a kezdeményezések ne zavarják meg a piacot, és hogy az erdészeti intézkedések a helyi, kártevőknek ellenálló és tűzbiztos anyagokra alapozzanak és járuljanak hozzá a biológiai sokféleség megőrzéséhez; hangsúlyozza továbbá, hogy az erdészeti erőfeszítéseknek ki kell alakítaniuk a fajfajta sorrendjét, amely jelentősen javítja a talaj minőségét és a biológiai sokféleséget, ugyanakkor tiszteletben tartja az ültetési terület jellemzőit, az őshonos fajfajtaikat és az elegyes erdők szükségét;

55. a Tanács 2010. június 11-i következtetéseihez hasonlóan felhívja a figyelmet azokra a súlyos problémákra, amelyek abból származhatnak, ha az erdőket magukra hagyják, mivel azok nem biztos, hogy a továbbiakban is be tudják tölteni korábbi funkciójukat;

56. szükségesnek tartja a fenntartható erdőgazdálkodást folytató gazdálkodók és erdőgazdálkodási szervezetek társulási felállításának ösztönzését és támogatását, különösen a kisebb méretű erdőkkel jellemzett területeken, mivel ez elő fogja segíteni az erdei termékek és szolgáltatások nyújtásának kiegyensúlyozását; úgy véli, hogy az ilyen társulások és szervezetek erősítenék a gazdálkodók alkupozícióját a nyersfa ellátási láncban, egyenlő feltételeket teremtve ezáltal a piacon, és hozzájárulva egyszersmind a gazdasági válság, a nemzetközi verseny, az éghajlatváltozás és az illegális fakitermelés jelentette kihívásokkal való szembenézéshez;

57. fenntartja, hogy növelni kell és az önkéntes védelmi eljárásokra is ki kell terjeszteni a fajok, élőhelyek és ökoszisztéma-szolgáltatások erdészeti biológiai sokféleségét védelmező köz- és magánszereplők támogatását, és a támogathatóságot ki kell terjeszteni a NATURA 2000 helyszíneit összekötő területekre is, mivel a biológiai sokféleség létfontosságú a mezőgazdaság fenntartása, fejlesztése és alkalmazkodása szempontjából;

58. felszólít arra, hogy az ellentételezés számlázáson alapuló rendszerét váltsa fel a rögzített vagy területi alapon meghatározott költségek szerinti elszámolásra;

59. szorgalmazza az erdészeti intézkedések keretében nyújtott támogatás alapjaként alkalmazandó jó erdészeti gyakorlatok színvonalának növelését;

60. szorgalmazza az erdő-környezetvédelmi, valamint a Natura 2000 intézkedések vidékfejlesztési programokba való kötelező beépítését és a Natura 2000 hálózathoz kapcsolódó, közvetlenül kifizetendő, területalapú támogatásokat;

61. felszólít arra, hogy hozzanak olyan új KAP-intézkedést, amely az „meghatározott eredetű erdészeti genetikai erőforrások in situ és ex situ megőrzését” célozza;

62. határozottan elutasítja az erdei genetikai erőforrások tekintetében a szellemi tulajdonjogok alkalmazását;

63. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az EU valamennyi finanszírozásában biztosítsák hosszú távon az erdészeti és erdővédelmi projekteket;

Polgári védelem és az erdőtüzek megelőzése

64. meggyőződése, hogy az erdőtüzek megelőzése sokkal költséghatékonyabb, mint az azok elleni küzdelem;

⁽¹⁾ „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című 2010. november 18-i bizottsági közlemény (COM(2010)0672).

2011. május 11., szerda

65. hangsúlyozza a közelmúltban elfogadott ⁽¹⁾, a természeti vagy ember okozta katasztrófák megelőzéséről szóló ajánlások mielőbbi végrehajtásának szükségességét, különös tekintettel azokra, amelyek az erdőtelepítési/újraerdősítési projektek támogatására vonatkoznak, előnyben részesítve az őshonos fajtákat és az elegyes erdőket, a biológiai sokféleség megőrzése, valamint a tűzveszékkel, viharokkal és kártevőkkel szembeni fokozottabb ellenállás biztosítása érdekében; felhívja a figyelmet a további nehézségekre is, amelyekkel a szigetek és a legkülső régiók szembesülnek a tűzveszék megfékezésékor; különleges bánásmódot kér e régiók számára a rendelkezésre álló különböző pénzügyi eszközök révén, a Szolidaritási Alapot is ideértve;

66. úgy véli, hogy az erdőtüzek megelőzésének a tájtervezésen, a tájegységek összekapcsolásán, az infrastruktúrán és a képzésen keresztül szilárdan be kell épülnie az EU erdővédelmi, alkalmazkodási és katasztrófavédelmi politikájába;

67. hangsúlyozza, hogy az aszályos területeken és a sivatagosodás veszélyének kitétt régiókban a termékeny fajokkal történő újraerdősítés szolgálja legjobban a lakosság érdekeit, valamint ez biztosítja bevonásukat az erdők védelmébe és az erdőtüzek elleni küzdelembe;

68. hangsúlyozza az erdei területek vitathatatlan fontosságát a közbiztonság szempontjából, mivel azok megvédik az emberi lakóhelyeket a természeti jelenségek negatív hatásaitól;

Kibocsátási jelentéstétel és számvitel

69. úgy véli, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) a jelenlegi formájában nem kompatibilis az erdőgazdasághoz kapcsolódó tevékenységek (LULUCF) számvitelével, főként a kibocsátáskereskedelmi rendszer ipari létesítményeire vonatkozó éves megfelelési követelmények különbségei, valamint azon hosszabb időtartamok eredményeképp, amelyek a földtulajdonok szénkészleteiben bekövetkezett változásokhoz és azok észleléséhez szükségesek; ezért a két rendszer nem kapcsolható össze; ebben az összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg újra, hogyan lehetne a leginkább támogatni földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás tevékenységeiből eredő szénmegtakarításokat;

70. tudomásul veszi az azzal kapcsolatos elgondolás tekintetében felmerült kihívásokat, hogy a vállaláselosztási határozat keretében a tagállami célokat kiterjesszék a földhasználathoz, a földhasználat megváltoztatásához és az erdőgazdasághoz kapcsolódó tevékenységekre (LULUCF) is; különösen az ad okot aggodalomra, hogy a számviteli pontosság és a nagy mértékű természeti változatosság közötti különbségek alácsúszhatnak a határozatban előírt megfelelési rendszert; ezért a LULUCF tekintetében külön célok meghatározását szorgalmazza;

71. kifejezi abbéli elkötelezettségét, hogy megfeleljen az EU 2020 megújuló energiára vonatkozó célkitűzéseinek és 2 Celsius fokos éghajlat-változási célkitűzésnek; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy az üvegházhatású gázokról szóló jelenlegi számítási módszerekben alkalmazott rövid határidők, és a fabiomassza szén-dioxid-semlegességének ebből következő feltételezése akadályozhatja e célok elérését; felszólítja a Bizottságot, hogy konzultáljon az IPCC-vel, és határozzon meg az üvegházhatású gázokról szóló új számítási módszert, amely által a földhasználatból és az erdőgazdálkodásból eredő biomassza-kibocsátásokat vagy a szénáramot nemzeti szinten értékelő erdőgazdálkodás teljesítményét hosszú távon lehet ellenőrizni-beleszámítva az erdőzet különböző szakaszait (ültetés, ritkítás és betakarítás);

72. kijelenti, hogy az érvényben lévő, a Bizottság által kidolgozott bioüzemanyag-kritériumok nem alkalmazhatók a biomasszára, és új, kötelező érvényű fenntarthatósági feltételrendszer kidolgozására szólít fel az energiakinyerésre szánt biomassza esetében; rámutat, hogy a Bizottságnak figyelembe kellene vennie az európai erdőkre irányuló folyamat megállapításait és munkáját annak érdekében, hogy a feltételrendszer számításba vegye a lehetséges piaci torzulás veszélyét a megújuló energiák területén, ne támaszkodjon a szén-dioxid-semlegesség feltételezésére, figyelembe vegye a közvetett kibocsátást és ne ássa alá a megújuló energiaforrásokra és a biológiai sokféleségre irányuló, EU 2020-as célkitűzéseket; rámutat, hogy a feltételrendszer közvetlen alkalmazását a helyi adottságokra figyelemmel, helyi szinten kell megoldani;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 21-i állásfoglalása a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményről (P7_TA(2010)0326).

2011. május 11., szerda

73. szorgalmazza, hogy az erdők meghatározásait az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által 2007-ben javasolthoz hasonló ökológiai erdőbesorolás alapján alkalmazzák annak érdekében, hogy képesek legyenek a biomok és erdőfejlődési szakaszok szerint megkülönböztetni a szén-dioxidban dús idős erdőket, az intenzíven kezelt monokultúrákat és egyéb erdőtípusokat, beleértve a mediterrán cserjéket is;

74. az erdőkön belüli biológiai sokféleség biztosítása szempontjából kiemeli az EU-ban található erdők sokfélesége védelmének jelentőségét valamennyi erdőfejlődési szakaszban, mivel minden egyes erdőfejlődési szakasz a következő szakasz feltételeit teremti meg, és mivel a különböző szakaszok konkrét védelme nélkül komolyan veszélybe kerülnek a későbbi erdőfejlődési szakaszok;

Külső dimenzió

75. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzetközi munka keretében dolgozzák ki az erdők új – ENSZ által elfogadott – fogalom meghatározását, amely tisztázza a természetes erdő biomalapú meghatározását és különbséget tesz az őshonos erdők, illetve a fa monokultúrák és a nem őshonos fajok által jellemzett erdők között; e tekintetben megjegyzi, hogy mivel az EU a legnagyobb adományozó, amely hivatalos segélyeket nyújt a fejlődő országok részére (2003-ban több mint 600 millió eurót nyújtott az erdészeti ágazatnak), ez a meghatározás nagyban javítaná a politikák koherenciáját és az ár-érték arányt; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a zöld könyvből teljesen kimaradt az, hogy szükség van a közösségi intézkedések Unión belüli és azon kívüli koordinációjára, valamint egy egész világon jogilag kötelező erejű egyezményre az ENSZ Erdészeti Fóruma keretében;

76. megjegyzi az igazgatási és kutatási szinten egyaránt megvalósítandó átfogó együttműködés fontosságát, a szabványalkotás, a legjobb gyakorlatok, valamint a technológiák és a tudományos ismeretek átadása terén, különösen a REDD-rendszerrel (az erdőirtás és az erdőpusztulás következtében keletkező kibocsátás csökkentését célzó rendszer) kapcsolatban; rámutat továbbá, hogy a REDD-rendszer előnyeinek igazságos megosztása nem érhető el aktív együttműködés és a legjobb gyakorlatok cseréje nélkül; hangsúlyozza a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési program (GMES) erdőterületek európai és nemzetközi szintű feltérképezésében, ellenőrzésében és nyilvántartásában betöltött jelentőségét, valamint azt a hozzájárulást, amelyet az így gyűjtött információ jelenthet az éghajlatváltozásról szóló ENSZ tárgyalások tekintetében;

*

* *

77. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, az Európai Parlamenthez intézett 2009-es éves tanácsi jelentés

P7_TA(2011)0227

Az Európai Parlament 2011. május 11-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez intézett 2009-es éves tanácsi jelentésről (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez 2009-ben benyújtott éves tanácsi jelentésre ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.